

Nro. 51.

**A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

*Indult Bétsből, Kedden Junius 26 - ik napján
1804-ik esztendőben.*

B é t s.

Maria Amalia Auszriai fő Hercege Alszony, a' Pármái özvegyen maradott Hertzegné, ezen hónap' 18-kán déli 12 óra után 20 minutakor, kimúlt a' világból.

A' maga historiai és politikai írásai által nagy hírt nevet szerzett Posselt, Heidelbergában, a' hova atyafiainak és barattjainak látogatásokra ment vala (így írnak Manheimből Jun. 14-kén) a' ház' 2 dik emeletének egygyik ablakából kibukván, még az nap kimúlt a' világból. — Más tudósítások szerént az ablakból nézvéni ki a' boldogult, olyan hirtelen való fölzedülésjött rá, hogy a'

miatt az ablakból kibukván, néhány minuták alatt meghólt.

Azt, a' Német Birodalom béli minden levelekben kihirdettetett dolgot, hogy a' fizesetsétlen Oberflieutenánt Vega, a' Duna partján miként ölettetett volna meg, 's a' gyilkosára miként találtak volna rá, ugyan ezen levelek tsupa költeménynek lenni hirdetik mostanában.

Frantzia Birodalom.

Páris, Jun. 11 kén. — Az a' fontos Processus, a' melynek kimenetelét néhány hetektől fogva, kivált Gen. Moreaura nézve, egész Európa nagy figyelmetefféggel várta, lefolyt Jun. 10-dikén. — A' Prokátoroknak védelmező beszédek ezen hónap' 8 káig tartottak. Az ezen hónap 9-kén tartatott ülésnek kezdetében megkérdezte az Itélőszék' Elölülője közönségesen a' vádoztatott személyeket, hogy nem akarnának-e még mentesülgül valamit elő hozni. — Georges azt felelte, hogy ő egészfzen tsak a' mellett marad, a' mit az ő védelmezésire a' Prokurátora elmondott, még egyszer megújítván ezen nyilatkozatát, hogy az ő Párisba való jövetelének egyedül tsak a' Bourbonoknak lehető használatas lett volna a' tzeljahanem telyefféggel nem történt volna semmi ölfizeseküvés. — Ilyen formájú utolsó nyilatkozatát tett Bouvet de-Lozier is. — Lerican engedelmet kérvén a' beüzellésre, azt terjesztette az Itélőszék' eleibe, hogy az a' pénz, melyet a' Politzial Bízatosok nálla találtak és tölle elvettek, az ő maga tulajdona lévén, esedezik, hogy ha tsakugyan háálra találának ötet is itélni, melyet mindazonáltal az ő ártatlansága gyanítani nem ea-

ged, adgyák vissza ezen pénzt az ő igen idős anyjának, a' ki különben az inség miatt kéntelenítettik elvélni. — Polignac Julius azért eszedezett az Itélő Biráknak, hogy kegyelmezzenek meg az ő testvér battya' Armand Polignac' életének, úgymint a' kinek felesége volna: midőn ehenben őtet magát semmi vonzóadás nem tsatólná az élethez, a' mellynek édeségsait még meg nem kothhatta volna annyira, hogy elvesztésén igen feleutőbb bánkodhatna. — Gen. Moreau irásban adott által ezen alkalmatofsággal az Elölülőnek némely megjegyzéseket, a' mellyekben azt fejezi ki újonan, hogy elmendott beszédének értelméhez tartja magát áthatatosan, még egyfzer megújtván azon nyilatkozatását, hogy egy politikai beszélgetést, nem lehetne öszfzesküvésnek tartani, &c. — University Library Cluj

Mind ezek után mindenek elhalgatván, az Elölülő az ülést bé rekesztette, és az Itélőbirák a' magok szobájokba mentek vélekedéseiknek megegyeztetésére. Jun. 9 kén reggeli 8 órakar menvén bé tanátskozó szobájokba, 10 ikben reggeli 4 órakor jöttek ki abból, 20 órakat töltvén a' dolognak megfontolásával. A' véghetetlen nézők az alatt mind a' közönséges tanátsházban vártak az itéletnek kimondatását. Vissza jövéen tehát az Itélő Birák 10 dikben reggeli 4 órakor, a' nagypalotába az ő végzéseket az Elölülő a' vádoltatott személyeknek jelenlétekben felolvasta. — Az Itélet foglalatja, a' mint kiirleltetett, e' volt: —

„Halálra, és javaiknak elvesztésire, íteltettek: Georges Cadoudal, Bouvet de Lozier, Kuffillon, Rochelle, Armand Polignac,
E e e s

d'Hozier, de Rivière, Louis Ducorps, Picot, Lajolais, Roger de Louiseau, Coffier Saint-Victor, Deville, Armand Gaillard, Joyaux, Burban, Lemerrier, Lelan, Cadudal, Merille.

„Két ezttendeig tartó fogságra íteltettek: Gen. Moreau, Julius Polignac, Léridan, Rolland, Hizay leányszöny.

„Feloldoztattak és szabadon bocsátottak: Victor Couchery, David, Hervé, Lenoble, Rubin-Lagrimaudière, Noël Ducorps, Detry, Even, Troche az öreg, Troche a' fia, Monnier és a' felesége, Denan és a' felesége, Verdet, Spin, Dubuisson és a' felesége, Caron, Gallais és a' felesége.

„A' Fenyítő Politzia' kezére bízattak: Denan és a' felesége, Dubuisson és a' felesége, és Verdet.

Mely fontos nap volt legyen Párisban ez a' Jun. 10 dike, meg lehet itélni abból a' közönséges bátorságra tzelozó nagy gondoskodásból, a' melyet a' Politziai Préfektus előre minden belső bátorságra ügyelő tiztviselőknék egy Kerülő irásban eleikbe adott: — „

„Valameddig (úgy mond) ez a' Processus folyt, mind addig az a' rendelés vala előtekbe adattatva, hogy az Itélőszéknek tanátskozó palotájába való szabad bemenetelt mindenek előtt nyilván tartassátok, és arra vigyazzátok, hogy ezen vádoló és mentő tanátskozások felett való vélekedéseiket minden polgárok mindenütt szabadon kimondhassák: ellenben ma, minekutánna már az Itélőszék a' maga végzését kimondotta, mindeneknek vizsgál kell térni a' magok rendes határaik közzé; meg ne engedjetekek semmi némű sokadozásokat sohol, ki-

váltképpen pedig az Itélőszék' tanátsháza körül, és semmi a' féle irásoknak árultatását és közönségesse váló tétettetését, a' mellyek a' megítéltetett személyeket illetnék, meg ne engedjétek; az ezen rendelés ellen tselkedőket mind arestáltattassá-
tok."

(Meg lehet jegyezni, hogy az Országglószék az öfzszeesküdtekre kimondatott ítéletet, eleinten egy pár napok alatt ki nem hirdettette, mellynek okát a' mingyárkövetkező külömbkülömb Párisi levelekben lehet olvasni — valamint szintén azt is, hogy az a' magános levelek után némely német nyelven kijövő Ujságokban igen sietve közönségessé tétetett tudósítás, mellyben a' mondatik, hogy ez a' nagy öfzszeesküvést illető ítélet Jun. 9 kén mondatott volna ki, és hogy e' szerént Gen. Moreau, Jul. Polignac, Leridan, Rolland, és Hizay, noha az öfzszeesküvésben való részvétel rájuk nem bizonyosodott is, tsakugyan arra büntetődtek volna, hogy pirongatást szenvedjenek, nem üti minden pontjaiban az igazságot.)

Páris, Jun. 12-kén. Némely ide való ujság leveleinkben ezeket olvassuk ezen öfzszeesküvés' kimenetelének leg újjabb környülállásai felől. —

„Az Itélőszék által kimondatott ítélet, még ma sem tétetett hivatal szerént közönségessé. Ennek az az oka, hogy az Itélőszék szorollan meg akarja tartani a' bévétetve lévő törvényes rendtartást. A' megítéltetett személyeknek három napokat rendelt a' Törvény, a' Kassatzióális Itélőszék' eleibe való apellálhatásra, a' melly formalitásnak megtartatása nélkül végre nem hajtódhatik a' rajok mondatott ítélet külömben, hanemha a' bünösök magok lemondának ezen jusokról. Vagy egy-

gyiknek vagy másiknak meg kell történni, minke-
előtte az őket illendő ítélet kibírdetődne. Azt be-
szélik egyéb eránt, hogy a' megítéltetett szemé-
lyek nagy részint, leg jobbnak és leg bátorságosabb-
nak találták egyenesen és egyedül csak a' Császár'
kegyelmességéhez folyamodni, &c." (Ezt a' Gazette
de France írja)

„Tegnap előtt St. Clouban a' Polignac
Armand felesége, midőn a' Császár a' Minis-
terek' szobáján keresztül éppen a' Császárnéhoz akart
vólna menni, lábaira borúlt, és kegyelmet kért a'
ferjének. A' szerentsétlen aszszonyoságot reggeli ó-
rától fogva tartóztatta a' könyörülő szívű Csá-
szárné magánál, bátoritván és el készitvén maga
azon szerentsés idő pontra, midőn a' Császárnak
leg alkalmasabb időben elcibe borúlhatna. O yan
helyen találván Bonaparte Polignacnét, a' hova
mintsen bemenetelek az aszszonyoknak, elébb egy
kevés bámulást mutatott szemlélésen. Az asz-
szony könyvbe borúlt szemekkel mondja, hogy ő
Madam Polignac. A' Császár megállván és sze-
meit figyelmetesen az aszszonyra vetvén, mondja:
hogy nagy bámulással szemléli Polignacot, a' ki,
mint jól jut eszibe, még mint Katona Oskola bé-
li tanuló társát, esmér ilyen gyűlösiséges dologba
elegyedve lenni. Polignacné mint a' zoko-
gás engedte minden tehetsége szerént igyekezett
kimenteni a' férjít egy olyan öszzeesküvésben való
részesülésből, a' mellyet a' betsület még sokkal
gyalazatosabbá teszi mint a' törvény. Megille-
ződvn végezetre ő Cs. Felségének szive, így fe-
lelt: — „En az aszszony' ferjének megengedhe-
tek, minthogy az én életem ellen vólt a' trélo-

zsa; én ő néki megkegyelmezek, &c.“ (Ezek a' Journal des Debats szavai valának) —

„Mi is ragaszthatunk (így szól a' Publicista) ezen beszédhez egy megjegyzést, a' mellynek hitelteliségiért kezefféget is vállalhatunk. Polignacné elébb a' Császárnéhoz folyamodott vala a' férjének való kegyelemért, és a' Császárné vitte bé a' Császárhoz. Ugyantsak ezen Fels. Alszony, a' ki a' maga könyörületességét a' szerentséltentől soha meg nem tagadta, vezette bé tegnap a' maga Fels. Férje' eleibe Riviere leányaszkont, két igen ifjú unokaöccsével egyetemben, a' ki azért kérdzett a' Császár' eleibe, hogy testvérinek Rivierének kegyelmet nyerjen, a' ki Polignachoz hasonló módon halálra ítéltetett vala. Mind hárman a' Császár lábaira borulván, e felemelte őket, és minekutánna egy és más kérdéseket tett volna eleikkbe, megigérté, hogy meg fog kegyelmezni Rivierének is.

* * *

A' Frantzia Senatus - Consultum
tzikkelyeinek további folytatása.

XIV. Titulus. A' Törvényszékek
Rendéről.

134) Tzik. A' Törvénytévő székeknek végzései Arretumoknak (bírói szententziáknak neveztetnek — 135) A' cassationalis, apellatoria, és a' Status ellen való bűnöket illető dolgokra ügyelő törvényszékeknek Előülöit a' Császár választja, melly hivatalaikban holtig meg maradnak, és azokon Törvényszékeken kívül választódhatnak, a' mellyekben előülnek. — 136) A' Cassationale Tribunal (az az, olly Törvényzék, melly az alsóbb Törvényzések által hozatott szententziákat meg

erötlenítheti, vagy reformálhattya) Cassationalis Törvényszéknek fog ennekutánna neveztetni; az appellationum apellationale törvényszéknek, a' criminale tribunal pedig Criminalis és iudiciaria törvényszéknek. — A' cassationalis és a' szakaszokra osztatott apellationum Törvényszékeknek előülője első Præsidentnek, az All Præsidentek Præsidenteknek neveztetnek. — A' Kormányzéknek cassatoria, apellationum, és criminalis Törvényszékeknel lévő Commissariusi Cs. Generális Procuratoroknak, a' több Törvényszékeknel lévő Commissariusi pedig Cs. Procuratoroknak fognak neveztetni. — 137) Az organicum Senatus-Consultumot, a' Tanátsnak végzéseit, annak foglalatosságait (t. i. a' Processusokat) és a' hozott törvényeket a' Császár petsételteti meg 's téteti közönségesékké. Hoztatások után leg későbbben tized napra ki kell azokat hirdetni. — 138) Minden előbbi tikkelyekben említett processusokat két eredeti exemplárban kell ki készíteni. Mind a' kettőnek alája írja a' Császár a' maga nevét, a' Titularisok közül egyik valamelyik visállya, a' Status Titoknokja, és Iustic-minister contra signállya, és a' Status nagy petsétjével meg petsétli — 139) Az egyik exemplár a' Status petsétje archivumába, a' másik pedig azon Törvényszék archivumába tétetődik bé, a' melly előtt a' per folytatódott. — 140) A' közönségesé váló tétel, vagy ki hirdetés ilyenképen megyen végbe: N. (a' Császár kereszt neve) Isten kegyelmésségéből, és a' Respublika Constitutiója által Frantziák Császára, minden jelenvalóknak és következendőknek egésséget kívánunk. A' Senatus a' Status Tanáts szószollójának meg halgatása után meg határozta és el végzette, mi pedig

következendőképen rendeljük (ha t. i. törvényről vagy a szó) A' törvénytevő Tanács, a' Császár nevében tett proiectumhoz képest, és minekutánna a' Status Tanácsnak, és a' Tribunatus Szakaszainak szószólóit meg halgatta volna, következendő szententziát hozott . . . Mi parantsollyuk és rendeljük, hogy a' jelenvaló végzés a' Status petsétjével erőssítessen meg, irattassék a' törvény könyvébe, küldetessen a' törvényhozó és kormányozó székekhez, olly feltétellel, hogy azt irják bé a' magok lastromokba, és azt mind magok meg tartásák, mind másokkal meg tartassák. — A' fő bíró és a' törvényes dolgokra ügyelő miniser kötelesek leszoek annak ki hirdettetésére ügyelni. —

141) A' hozatott szententziákat így kell summásan ki adni N. N. (a' Császár neve) az Isten kegyelmességéből s. a. t. (ittén annak a' Törvényszéknek a' neve tétetődik fel, a' melly által a' szententzia hozatott) Parantsollyuk, és minden előjárónak rendellyük, hogy a' jelenvaló szententziát végbe vigyék, azt minden alsóbb törvényszékeknél lévő Generális Procuratorok fenn tartásák, minden vezéreknek és hadi tiszteteknek, ha törvényesen meg kérettetnek, segítségkre légyenek. Mellynek nagyobb hitelessége végett a' jelenvaló szententziát a' Törvényszékeknek Præsidensei, és Titoknokjai magok kezek alá irása által meg erőssítsék — 142)

A' Respublika 10 ik esztendejében, Floreálnak 20 ik napján (Majus 9 ikén) meg határozott forma szerént terjesztetessék a' következendő proiectum n' nép eleibe: „Azt akarja a' nép, hogy a' Csász. örökös méltóság a' Bonaparte Napoleon egyenes lineáján lévő, természetes, törvényes és fiuvá fogadott maradékinak, nem külömben a' B o-

n a parte József és Lajos egyenes lineájánulévő természetes, törvényes maradékaiknak, a' miot a' Respublika 12 ik esztendejében, Floreal 28-ik napján köit Senatus-Consultum által meg határozatott, adattallék által. — Alább irták: Morard de Galles, 's Cornudet József Titoknokok. Igy történt és meg patréltterett — Alább irták: Laplace a' Senatus Cancellarius. — Parantsollyuk és rendellyük, hogy a' jelenvaló s. a. t. Költ a' St. Clouid palotában, 20 ik Florealban, a' Resp. 12 ik, Országulásunknak pedig 1-ő esztendejében, Napoleon. A' Császár parantsolatjára. Maret Status Titoknok. — Igy történt: Cambaceres Birodalombéli fő Cancellarius — Regnier fő Biró, és a' törvényes dolgokra ügyelő minister.

* * *

A' Párisi Cöszve eskütték dolgának törvényes folytatása.

Harmadszor. Azon 148 tanúk között, a' kik az 'öszve eskütték' dolgában a' birák eleibe idéztettek, tsak négyen találtattak olyanok, a' kik Generál Moreaut az öszve esküvésnek moslékjába keverni mérészlették volna, ezek is pedig semmire kellő, és a' mit Domanget a' Georges Prokatora az itilő birák előtt szóllott, oly bélyegzett lelki ismémentü emberek voltak, a' kiket a' Moreau ellenségei ő ellene bérbe fogadtak. Az illy embereknek bizonyság tételek az igazságot szerető birák előtt semmi hitelt nem érdemelnek.

Nem ezeknek, hanem néhány öszve esküttéknek vallás tételek nehezitette meg a' Moreau' dolgát. De Lozier öreg katona tizt (lásd a'

M. Kurir 48 ik darabjának 739 ik lapját) azt vallotta, hogy az Artéziai Gróf és Moreau közt Ex Generál Lajolais lett volna a' közbenjáró, hogy ője által arra kötelezte volna magát, hogy XVIII Lajosnak Francia Országi Kir. székbe leendő villas helyheztesésében segítségül fogna lenni; hogy Pichegrüvel a' Sz. Magdolna bátyján, és az Elizeumi mezősegen confereantiát tartott volna s. a. t. De mivel Lozier ezeket csak hallomából tudta és beféltette, ki nem lehetett azokból bizonyosan hozni, hogy Moreau a' több ösve eskütteknek czimborás társa lett volna. Más az, De Lozier maga meg vallotta, hogy a' mint nékie értésére esett, meg másolta volna Moreau a' maga Artéziai Grófnak tett igiretét.

A' Rousillion vallástételében is kevés erőt találtak a' birák. Ő is másoktól, nevezetesen Lajolaisból hallotta Londonban, hogy Moreau egyet értsen Pichegrüvel és Georgessel, hogy békételenséggel viseltessen az első Conzul ellen, és hogy hajlandó legyen a' contrarevolutiora. De mivel az illetén vallástételek igen gyenge fundamentomon épültek, örökös gyálázatra szolgálna a' Fr. Kormányzéknek, ha az illy tanúknak szavakra, ezt a' minden tekintetben nagy embert életről meg fosztatná.

A' Rolland és Lajolais vallás tételek Generál Moreaunak leg inkább ártottak, 's ugyan ezen okonn nagy meg induással beszélt ő a' birák jelenlétében ellenek. Rolland (lásd a' M. Kurir 49 ik darabjának 759 ik lapját) mint Pichegrünek és Moreaunak, az utolsó Fr. háborúban esmerőse, e' kettő közt való közbenjáróságot magára vállalván, két izbea ment a' Pi-

chegrü kérésére Moreauhoz a' Bourbonai hercegek' dolgában, de ő sem tagadhatta azt el, hogy Moreau semmi hajlandóságot nem mutatott a' Pichegrü propositiójára. Egyedül avval ártott Moreau nak, a' mit utóljára vallott, tudniillik, hogy, ha Pichegrü bódogúlni kíván a' maga feltételében, tehát legelsőben is a' Conzulokat, 's Generál Muratot kell láb alól elküldeni. De a' mint Moreau a' bírák előtt szólott, Roland, a' maga sorfának könnyebítése végett teker-te fatsarta így el az ő szavait, és ha a' Frantzia Respublikának romlására akart volna ő lenni, nem mostani magános életében, hanem akkormivelhet-te volna ő azt nagyobb hathatósággal, a' midőn 100,000 fegyveres emberből álló, 's minden tsatákban diadalmaskodott ármadia állott kézen az ő parantsolatjára.

Lajolais sem bizonyithatta azt megvöltaképen, hogy Pichegrü a' Magdolna bátyjában Moreauval beszélt, 's e' kattó egymással valamelly fontos dolog felől tanátskozott volna. Ő csak azt vallotta, hogy azon mulató helyen Moreaut látta, hogy erről Pichegrü tudósítván a' kotsiból ki szállott, 's maga is azon mulató helyre ment. A' mit pedig ő Moreauról Londonban másoknak beszélt, hogy tudniillik, az Artéziai Gróf propoktiójára nagy hajlandóságot mutatson, hogy Pichegrüvel megbékelt s. a. t. ezekből nem következik, hogy ő velek egyetértésben, 's az öfve eskütteknek valóságos czimborás társok lett volna. Ezt sem az Abbé Davidnak küldött leveleiből, sem az ő lepetsételt, és szorosan meg vizsgáltatott írásaiból ki nem lehetett

húzni. — Tebát egyedül e' postban vétett Generál Moreau, hogy Pichegrünek Párisba való jelenlétéről, és az általa néki tett propositiókról a' Francia Kormányfőket nem tudósította.

* *

Fordítása azon szép beszédnek, a' melyet Moreau Jun. 5 kén a' maga mentségire az Ítélszék előtt elmondott: — „

„Urak! E'öttetek állván, kívánom, hogy néhány szempillantatot az én meghalgtatásomra fordítsatok. Tellyes bizodalمام van azok eránt, a' kiket Prokátoraimnak választottam; legkissebb körülállásnak elhalgtatása nélkül rájok bízván ártatlanságomnak védelmeztetését. Az igazsághoz csak ő általok akarok befzelli: hanem, hozzátok és a' nemzethez önnön szavaimat intézni, szükségesnek tartom. A' történetekből következett, vagy a' gyűlölség által eszközöltetett szerentsétlenségek, gyakorta meg homályosíthatják a' legbetsülebb ember' életét is. Egy nagy bünös, de magát igen jól alkalmaztatni tudó ember, eltavaztathatja az eránta való gyanut, és elkerülheti a' bünnek rábizonyosodását: hanem, valakinek egész élete, mindenkör elegendő tanubizonyyságot szolgáltathat, annak mind bünös mind pedig büntelen vólta eránt. Én tehát egész életemet teszem az engem' üldözö vádolóknak ellenekbe. Az én életem elég közönséges vólt, hogy mindenek előtt esmérteffé lehessen. Azok a' bizonyyságok, a' kiket én megszólítok, a' Fr. nép, 's azok a' népek, a' mellyeken Fr. ország gyözedelmeskedett. Ezen revoluziónak kezdetében, a' melynek tzélja a' Fr. nép' sza-

badságának megfundáltatása volt, törvénytaniás-
ra fordítottam vala magamat. A' revoluzió vál-
toztatta meg pályafutásomat; fegyvert fogtam;
nem nagyra való vágyakodásból állottam a' sza-
badság' katonái közzé, hanem nemzem jussához
viseltető hajlandóságom vett arra; katonává let-
tem, minthogy polgár voltam; polgár maradtam
a' zászló alatt is. Mennél inkább kedveltem a'
szabadtságot, annál inkább hozzá szabtam ma-
gamat a' fenyegetésekhez. Elegendő felelősséggel men-
tem fel felé, de csakugyan garáditsról garáditsra,
a' nélkül hogy egygyet is által szöktem volna,
szünetlenül hazámnak szolgálván, és az akkori Com-
missióknak nem hízelve. Eő vezérséget ér-
vén, midőn a' győzedelmek az ellenséges nemze-
tek közzé vezérelték seregeinket, nem kevesebbé
törekedtem azon, hogy általok a' Frantzia nevet
tiszteletben és kedveltségben tarthassam, mintsem hogy
a' Fr. fegyver eránt félelmet gerjeszsek benne.
A' vezérlésem alatt folyt hadakozás, csak a' tsu-
tázó mezőkön volt ostor. Az ellenséges nemze-
tek és Hatalmasságok nem egyszer tették felöllem
ezen tanúbizonyságot az ő pusztákká tétetett me-
zeiknek közepette. Az ilyen banás' módja, szint
olyan jó eszköz volt itéletem szerént a' hódolta-
tásra, mint győzedelmeink voltak." — (A' foly-
tatása ezen beszédnek a' következő árkusban
fog találtatni).

Igen jelesen viselte a' közönséges levelek sze-
rént az Hölözék előtt magát Georges. Az egy-
gyik ülésben hahatával való katzagásra indította
tréfás felelete által a' jelenlévöket. Midőn azt
kérdeték volna tőle a' Bírák, hogy hol lakott

akkór, mikor elfogattatott? — azt felelte, hogy a' szekeriben. Erre a' kérdésre: hogy, vólte' véle egygyütt valaki? azt felelte, hogy nem vólte senki — a' melly után Leridan megfollalván, 's azt mondván, hogy ő ült vólna Georgesffel egygyütt a' szekerben, így szollott rá Georges egy kevés neheztelessel; — „Leridan mondjon és valljon a' mit néki tettik; elég az, hogy én tagadom. —

Egy alkalmatossággal azt tudakozta Georges a' Biráktól, hogy értenek-é ánglusúl? a' melyre olyan feleletet vévén, hogy nem értenek — ánglus nyelven beszélt egygyik bünös társához. — Ilyen tsufalódó módra viselte magát az Itélőbirák eránt az a' Wright nevű Anglus Kapitány is, a' ki az őrszecsüküdteknek egygyik tsopotjokat Angliából a' Fr. partokra hozta, 's azután rem régiben ugyan ezen partok mellett a' Fr. tsolnaboktól körülvéttetvén, elfogattatott.

A' közönség a' Procésusnak egész folyta alatt szembetünőleg kimútatta, melly igen a' szivén fekügyék a' Moreau' szereptsétlensége. Valamikor ő szollott, legnagyobb tsendességgel figyelmezték mindenek a' szavaira. Az Itélőszék' üléseiben többire egy szürke kaputban, porozatlan és hátul pánlikába tevert hajjal, jelent meg. — A' vádolott személyek a' Birák eleibe helyheztetve lévő padon ültek sorjában, minden kettő között egygy politziaikatoná (Gensd'arme) ülvén. Moreau szünetlen jegyezgetett egy plajbáttzal a' jegyző könyveiskéibe a' Birák beszédjeikből és a' vádolott személyek feleletekiből egygyet 'e mást. A' mellette ülő két politziaikatonák az egész procésus alatt levett kalappal ültek mellette, hozzá vi-

seltető tiszteletből. — A' processus folyta alatt minden délben közönségesen egy orányi szünetet rendelvén az Elölülő, az alatt valamint a' Birák és politziai katonák, úgy szintén a' vádoltatott személyek is, egy mellettek lévő oldalzobába mentek, a' hol étel ital volt számokra készítettve.

* * *

Meghívó Jelentés.

Tudtára adatik Otth Györgynek, a' ki először Szüts, azután Esztergáros mesterséget tanult, és az ő hugának Otth Rosáliának: hogy az ő bátyok Ragács Mihály Sükösi Plébánus úr ez e'ött hat esztendővel meghalálván az ő Testamentomában az említett Otth Györgynek 500, Otth Rosáliának pedig 200 forintokat hagyott; ezek tehát az ő részekre hagyatott pénznek kezekhez vétele végett egy esztendő el folyása alatt vagy személyesen Sükösd helységének (mely N. Pest Vármegyében Kalotsa és Baja közt fekszik) Plebanusánál Horváth Jósefnél, a' meg nevezett Ragács Mihály Testamentoma' végre hajtójánál meg jelenyenek, vagy hiteles irás által az ő lak. helyekről tudósítást tegyenek; más-kép' esztendőnek el folyása után az ő számokra hagyatott pénz a' Testamentom értelmé szerint más végre fog fordítani. Költ Sükösdön April. 12-dikén 1804.

Horváth Jósef,
Sükösi Plébánus.